

Mit isznak Gorwickban?

KULTÚRA

Kíváncsiság: mit isznak Gorwickban ??

Egy rövid, teljességre nem törekvő összefoglalás.

Nemesek:

Elsősorban bort, abból is a jobb fajtát. Leggyakrabban vörösbort. A jó gorviki bor olyan, mint a jó gorviki: tüzes és kiszámíthatatlan. Kellemes, fűszeres íze elnyomja a „borlelke” ízet, így ha nem figyel az ember, csúnyán becsíphet. Az igazi nemes borivók természetesen tudják, milyen étel mellé milyen ital dukál – elsődleges szempont az ízharmonia megteremtése, de például nehezebb ételek mellé nagyobb savtartalmú borokat adnak. Híres bor az Abradói Balzsamos, amely a nagy mulatozásban eltikkadtaknak nyújt – másnap - enyhülést a gyomorkavargásra és a fejfájásra. Gorvik-szerre híres bor csak kevés van, a lokálpatriotizmus híján – egy akvilonai semmiképp nem ismerne el, hogy másutt jobb borok teremhetnének, mint Akvilonában, és ez irányú véleményének nem habozik akár fegyverrel is hangsúlyt adni. Készül bor másból is, nem csak szőlőből, de csak az igazán kiváló alma- és egyéb borok lehetnek méltóak arra a megtiszteltetésre, hogy egy nemes ház fogyasztásra vesz át belőle.

Természetesen a tömény szeszek sem maradhatnak ki a repertoárból, ezek általában vízszínűek, olykor fűszerezettek, olykor nem, de mindig nagyon-nagyon erősek. Ha egy gorviki „barátságpoharat” akar üríteni valakivel, az apró kupicába csak valami kegyetlenül erős kerülhet. Ez persze külhoniakkal szinte sohasem fordulhat elő. Sokkal valószínűbb, hogy sör, vagy víz kerül a pohárba, ami a legsúlyosabb sértések egyikének minősül. Ha az illető nem reagál, akkor azonnal és végleg elveszti az arcát, gúny és nevetség tárgya lesz. Az ellenakciót ki-ki vérmérsékletének és a helyzetnek megfelelően határozhatja meg, nem árt azonban figyelembe venni, hogy tettlegesség esetén a helyi „pártatlan” bírói szervek jó esetben komoly pénz-, rosszabb esetben a halálos ítéletnek megfelelő börtönbüntetést szabhatnak ki. (Lehet később is reagálni a provokációra: a lényeg az, hogy bizonyíték nélkül, de a közvélemény számára elég egyértelműen a sértett fél ellenlépéséről legyen szó.) Sört általában nem isznak.

A közrendűek:

Szívesen isznak bort, de a jobb borok „önkéntes adományként” a nemesek asztalára kerülnek, és persze azt is tudja minden közrendű, hogy amiről az úr nem tud, abból nem is kell ajándékot adni. Jobban járunk tehát, ha sört kérünk, mert azt jól főzik. A nemesek nem törődnek vele, mert „nemtelen” ital, bár eladásra olykor átveszik hálás alattvalóik „ajándékát”. Ahol nincs elég gabona, ott másból is főzik: különös ízű, de rendkívül finom söröket fogyaszthatunk.

Sutyiban készül tömény ital is, égetett szeszek mindennemű családtagjaiból kaphatunk kóstolót. Persze a jók a „hazaiaknak” vannak fenntartva, de amit a külhoni kap, attól se fog megvakulni – legfeljebb kiég az a gyengécske gyomra.

Vizet – természetesen – nem isznak. Egyrészt nem feltétlenül egészséges, másrészt a víz a barmoknak való, a bor az embereknek, a sör meg a szomjas embereknek, tartják.

Meg kell még említeni a szabad tengereszeket, mint a közrendűek egy kiváltságosabb alfaját, ők azt isznak, amit a kapitány megenged. Érdeemes azért figyelembe venni, hogy az a kapitány, aki bort, sört,

vagy ne adja a Kosfejes, VIZET akarna itatni a legénységgel, a vízben találná magát hamarost. Magyarán: grog, meg egyéb durvaságok.

Rabszolgák, külhoniak (alacsonyabb rangban, támogatók nélkül): Azt kapják, amit megérdemelnek: vizet, ami csak jobb esetben tiszta. A `borlelkét` legfeljebb a meséből vagy emlékeikből ismerhetik.

Hát, mostanra ennyi, aki többet ért a témához, majd kijavít, ha akar.

1999.06.22.

Szerző: Brutalis

Forrás: MAGUS Lista

Szerkesztette: Magyar Gergely

A cikk megjelent az LFG oldalon is, az eredeti szerző neve alatt.